

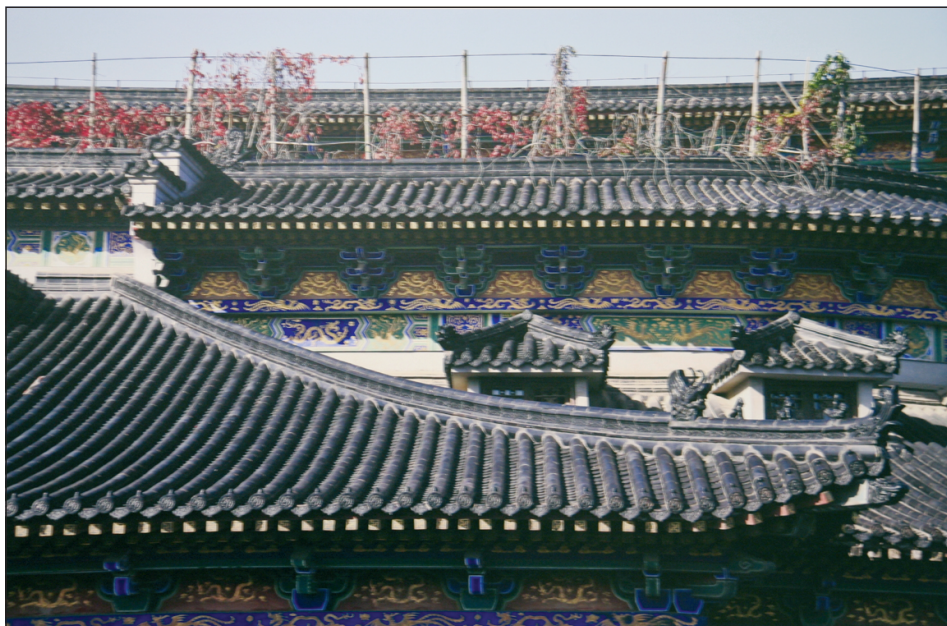
ДОКОСВАНЕ ДО ЕДИН НЕОБИКНОВЕН СВЯТ

Проф. Десислава Минчева представя фотоизложбата „Китай - фрагменти“

Изключителен интерес предизвика фотоизложбата „Китай - фрагменти“, представена в галерия „Академия“ от проф. Десислава Минчева. По думите на авторката тя е нарекла изложбата Китай - фрагменти“, защото това са части от това, което е успяла да види през трите седмици в Китай. В интервю за агенция „Фокус“ проф. Минчева заявява: „Около 60 са фотографиите на изложбата. Има лица, има и храмове, скулптура, улици, мъгла, слънце, дворци. За мен подборът беше много труден, защото аз съм пристрастна към всички места, моменти. От близо 5000 да избереш 50-60 си е подвиг. В тази експозиция все пак има всичко, което ми се е сторило по някакъв начин емблематично, интересно или пък по-странно. Има и чернобели и цветни фотографии. Нарочно не съм подхождала прекалено концептуално към тази изложба, защото смятам, че хората твърде малко знаят за Китай и тя все пак по някакъв начин е и познавателна. Експозицията не е чисто концептуален творчески акт, по-скоро е поглед на един художник спрямо реалността. За мен беше много важно по някакъв начин да споделя това, което съм видяла, чувствала в този момент. И понеже знам, че не на много хора би им се отдал шансът да видят тези места, и при положение, че аз съм художник и предполагам, че имам все пак по-различен поглед към обектите и действителността, реших, че това е най-искрената форма на споделяне, без допълнителни внушения или наслоения. Изложбата е една моментна картина и то фрагментарна на Китай от моята гледна точка.“

Снимките са от град Сиан, където проф. Минчева е имала лекции в академията, после от манастира Шаолин, будистките скални храмове в Лонгмен и Пекин.

В интервюто проф. Минчева

споделя, че е „страхотен почитател на китайската култура. Не знам дали те нещо са научили от мен, но аз със сигурност. За мен беше обогатяване в истинския смисъл - виждаш нещата в техния първоизточник. Едно е да видиш нещо на картинка, друго е да се изправиш пред един храм с едни огромни фи-

гури, които са толкова невероятни и толкова въздействащи. Това те учи. Даже, заради езикова бариера ти се учиш да бъдеш толерантен, да разбираш другия начин на мислене. Това са уроци, които не могат по друг начин да бъдат научени. Това е начин да се разшириш, да станеш малко по-голям, да видиш

повече неща, да знаеш, да ги усетиш и да разбереш, че си някаква малка частица от този свят.“

Проф. Десислава Минчева е преподавател по рисуване в Националната художествена академия. Има над 35 самостоятелни изложби у нас и в чужбина. Член е на ИБ на СБХ.

ДРЕВНИЯТ ПЪТ НА ЧАЯ

Древният път, по който с коне са доставяли чай за жителите на селищата високо в планините е запазен и днес в Китай Той пресича много западни провинции на страната, където живеят повече от 30 националности, над 80 милиона души. На север той се съединява с Пътя на коприната, а на юг с пътя, по който са пренасяли фарфор. После пътят водел към Персия и по-нататък. И по него минавали карваните с коприна, фарфор и чай.

Да превозваш на коне толкова много стока е доста рисковано нещо. Защо и до

днес съществува? Защо конете са превозно средство в някои райони на съвремен Китай? Причините са две - това е уникален природен ландшафт и в тези райони живее многобройно население.

В света има около 14 върха по-високи от 8 хиляди метра. Девет от тях се намират на запад от Лхаса в Китай. Над 5 хиляди метра са върховете Сямалая, Хедуан, Големите снежни гори, Миншан и др. От Цинхай-тибетското плато в северозападната част на Китай до района на Юннан - Гуйчжоу на югоза-

пад планините са около 2000 м., но докдето ти поглед стига са върхове и върхове.

Ако не живееха хора, нямаше да има и пътища. Но тези планински райони са населени от хора от различни етноси. Именно за тях са стоките, които се пренасят с коне. Всички те са запазили уникални обичаи и традиции.

Тези пътища на чай свързват хората от високите планини с останалия свят. При това тук доставят един от много харесваните видове „Гуангуанчай“, който е съществувал още по време на

кралството Нанчжао и до сега е предпочитан в провинция Юннан, но също и в Съчуан, Гансу, Шаанси и на други места в страната.

В Китай обръщат особено внимание на запазване на историческите и културните паметници и наследство. Има специална програма за защита и опазване на този древен път по който на коне пренасят чай. На повече от 200 отделни участъци от пътя се обръща специално внимание. Може би един ден и той ще получи статут на световно наследство, вярват местните жители.

